

Declaració Institucional de les Ciutats Defensores dels Drets Humans.

A proposta dels grups municipals d'Iniciativa per Catalunya Verds-Esquerra Unida i Alternativa, Socialista, Esquerra Republicana, Agrupación de Electores Se Puede el Prat, Guanyem el Prat, Ciutadans-el Prat de Llobregat, Convergència i Unió, i el Partit Popular, s'acorda:

Primer.- Adhesió al projecte Ciutats Defensores dels Drets Humans que se celebrarà entre el 29 de setembre i el 10 d'octubre de 2015 i que literalment diu el següent:

"La defensa dels drets humans és un deure que totes les administracions democràtiques han d'assumir i que cal realitzar a escala global i local. Els municipis tenen un paper fonamental en la promoció i garantia dels drets humans, tal com han reconegut la Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat i la Carta-Agenda Mundial de Drets Humans a la Ciutat.

En solidaritat i suport amb les lluites pels drets humans que se succeeixen per tot el món, diverses ciutats catalanes han dissenyat i organitzat per tercera vegada, amb suport de la societat civil, el projecte Ciutats Defensores dels Drets Humans.

Aquest projecte té per finalitat posar en valor la tasca dels defensors i defensores de drets humans: individus, grups i organismes de la societat que promouen i protegeixen els drets humans i les llibertats fonamentals universalment reconeguts, i la seva important i legítima funció de promoció dels drets humans, la democràcia i l'estat de dret.

Molts d'aquests defensors i defensores posen en perill la seva vida i llibertat pel fet de reivindicar i exercir drets que són universals, com prova el fet que algunes de les defensores convidades per la nostra ciutat estan a la presó als seus països d'origen.

Per tot això;

1. Ens adherim un any més al projecte "Ciutats Defensores dels Drets Humans" que se celebrarà entre el 29 de setembre i el 10 d'octubre de 2015.
2. Donem la benvinguda als defensors i defensores convidats a aquesta tercera edició de Ciutats Defensores de Drets Humans: Maryam Al-Khawaja (Bahrein); Andrés Krakenberger (País Basc); Helena Maleno (Marroc); Ruth Mumbi (Kènia); Yolanda Oqueli (Guatemala) i Pedro Pantoja (Mèxic).
3. Exigim la immediata llibertat de Victoire Ingabire Umuhoza, (Ruanda) i de Wafae Charaf (Marroc), que es troben privades de llibertat únicament per haver denunciat les violacions dels drets humans de llurs respectius governs.
4. Instem al Govern de la Generalitat i al Govern de l'Estat a mantenir i ampliar les polítiques públiques de suport als defensors i defensores de drets humans a escala internacional i, en particular, a fer gestions per aconseguir l'alliberament de Victoire Ingabire Umuhoza i de Wafae Charaf.
5. Condemnem la imposició de limitacions a les activitats dels defensors i defensores de drets humans, incompatibles amb el dret internacional dels drets humans, i llur persecució i fustigament per part de governs autoritaris.

6. Renovem el compromís amb els drets humans a escala local i comprometre'ns a mantenir i intensificar les polítiques públiques locals de suport als defensors i defensores de drets humans, tant a escala local com internacional.

Victoire Ingabire Umuhoza (Ruanda)

Victoire Ingabire Umuhoza és de nacionalitat ruandesa, casada i mare de tres fills. Va viure setze anys a l'exili, als Països Baixos, on va desenvolupar una carrera professional en empreses d'àmbit internacional. Va participar i es va comprometre des dels seus inicis amb un procés de diàleg interwandès que s'ha desenvolupat al llarg dels anys. El seu compromís polític i ètic, que va més enllà de la seva pertinença ètnica i nacional, féu que fos elegida presidenta de la coalició de partits FDU Inkingi amb l'encàrrec de representarlos a les eleccions presidencials rwandeses d'agost de 2010. Aleshores, l'abril de 2009, Victoire Ingabire va deixar la seva carrera professional per dedicar-se plenament al projecte de retornar al seu país natal, amb l'objectiu de contribuir a la reconciliació i a la reconstrucció d'un país desfet per un llarg conflicte. És així que decideix de posar fi al seu exili i tornar al seu país amb l'esperança d'oferir al poble rwandès una alternativa de governança democràtica i de pau durable.

En arribar a Ruanda el 16 de gener de 2010, va presentar-se davant el Memorial de Kigali i va fer una al·locució demanant el reconeixement del patiment i el dret de memòria de totes les víctimes de crims de genocidi i contra la humanitat, sense distinció ètnica ni de nacionalitat. Això no va plaure el règim de Kigali que va engranar contra ella una espiral d'acusacions falses. Símbol de la lluita no violenta, Victoire Ingabire va ser empresonada el 14 d'octubre de 2010 per haver gosat expressar opinions diferents d'aquelles que sosté el poder establert a Kigali. Després d'un simulacre de procés farcit de nombroses irregularitats i sense garanties jurídiques, va ser injustament condemnada el 13 de desembre de 2013 a quinze anys de presó.

L'any 2012 va ser nomenada al Premi Sakhàrov a la llibertat de consciència 2012 que atorga el Parlament Europeu, el qual va expressar greus preocupacions en relació al seu judici i en va condemnar el seu caràcter polític.

Human Rights Watch va declarar que el veredict de culpabilitat formulat contra Victoire Ingabire era la culminació d'un procés judicial equivocat, amb acusacions de tipus polític.

En el seu informe final el Relator de les Nacions Unides pels Drets Humans encarregat de Rwanda, Maina Kiai, que va concloure una visita al país a finals de gener de 2014, va insistir sobre el fet que totes les figures de l'oposició que gosaven criticar el govern - entre elles la Victoire Ingabire - acabaven sistemàticament a la presó.

D'altra banda, com a reconeixement a la seva lluita per la llibertat, la Xarxa Internacional de Dones per la Democràcia i la Pau va crear, coincidint amb el centenari del Dia Internacional de la Dona el març de 2011, un premi que duu el seu nom: "Premi Victoire Ingabire Umuhoza per la Democràcia i la Pau". Aquest premi vol retre homenatge a la seva valentia i al seu exemple d'iniciativa pacífica i democràtica de resolució de conflictes.

L'Ajuntament de Manresa i el Consell Municipal de Solidaritat s'han significat especialment en el cas de Victoire Ingabire Umuhoza i sobre la situació a la zona dels Grans Llacs, arran de l'assassinat de la cooperant manresana de

Metges del Món Flors Sirera, l'any 1997. El passat més de febrer, el Ple Municipal de Manresa va aprovar per unanimitat de tots els grups una moció en què es recolzava la candidatura de Victoire al Premi Internacional Catalunya 2015, candidatura promoguda pel Memorial Democràtic de la Generalitat de Catalunya, i en la que també es feia esment del suport de l'Ajuntament de Manresa al procés de Diàleg IntraRuandès. Actualment es porta a terme accions de sensibilització ciutadana i recollida de fons per a la seva defensa.

Wafae Charaf (Marroc)

Wafae Charaf és una periodista de 27 anys, membre de l'Associació Marroquina de Drets Humans (AMDH). També és membre de Shabaka, una xarxa d'ONG del nord del Marroc i de "Via Democràtica" i del "Moviment 20 febrer", tots dos, grups polítics que plantegen reformes polítiques i constitucionals al Marroc.

El 27 d'abril de 2014, Wafae Charaf va ser segrestada, agredida i amenaçada per uns desconeguts arran de la seva participació en una manifestació pacífica organitzada per la Confederació de Treballadors de Tànger. Després d'informar sobre aquest incident a la Fiscalia del Tribunal de Primera Instància, la policia va declarar que les denúncies de Wafae Charaf eren falses. El 9 de juliol de 2014, Wafae Charaf va ser detinguda a casa seva després que la fiscalia l'acusés de "denúncia falsa". Aquell mateix dia, la Fiscalia va ordenar un examen psiquiàtric i va ser enviada posteriorment a un hospital psiquiàtric.

L'11 d'agost de 2014, el Jutjat de Primera Instància la va condemnar a un any de presó i a pagar una multa de 50.000 dirhams (més de 4.500 €) per "denúncia falsa" i per "calúmnies". Segons els informes, el Jutjat de Primera Instància es va negar a convocar testimonis claus pel cas i no va revelar les fonts de les escoltes telefòniques, proves claus en els arguments de la Fiscalia.

El 21 d'octubre de 2014, el Tribunal d'Apel·lació va elevar aquesta condemna a dos anys, condemna que està complint a la Presó Civil de Tànger.

Amnistia Internacional, entre d'altres organitzacions de drets humans, considera que Wafae Charaf és una presa de consciència, detinguda exclusivament pel seu activisme pacífic i ha iniciat una campanya demanant el seu alliberament.

SETEM, una organització no governamental de solidaritat internacional, també impulsa aquesta campanya per l'alliberament de Wafae arrel de la seva vinculació a la "Campanya Roba Neta" en defensa dels drets de les treballadores marroquines en el sector de la confecció. SETEM coordina la campanya "Roba Neta" a l'estat espanyol des de l'any 1997."

Segon.- Comunicar aquest acord al President de la República de Ruanda, Sr. Paul Kagame- Office of the President- 53 KG 7 Ave Kigali-Ruanda, a Sa Majesté le Roi du Maroc Mohamed VI Bureau de Sa Majesté le Roi - Palais Royal Rabat Marroc, Molt Honorable President de la Generalitat de Catalunya- Plaça de Sant Jaume, 4 (Palau de la Generalitat) 08002 Barcelona i al President del Gobierno de España- Complejo de la Moncloa, Av. Puerta de Hierro s/n. 28071 Madrid.

Sotmesa la proposta a votació:

Aprovada unanimitat

Acta del Ple:

https://seu.elprat.cat/siac/Publicacion_ver_doc.aspx?coddoc=SECZI2C6&id=4654